

MIR

Glasiló koroških Slovencev

Leto XXIX.

Celovec, 29. prosinca 1910.

Štev. 5.

Češko in jugoslovansko vprašanje.

Slovanski narodi v Avstriji stremijo po samoupravi. Klic vseh teh narodov je: Proč z nemškimi centralizmom, ki nas ubija in Nemcem na ljubo ovira državo v razvoju! Ker je ta klic splošen in smo Slovani v Avstriji po številu v večini, zato bo dobil tudi kri in meso, morda prej, morda slej. Kdaj, to bo odvisno od solidarnosti Čehov in Jugoslovancev. Za Čeha in Jugoslovane je v doseg samouprave potrebno, da postopajo skupno, četudi si težnje Čehov in težnje Jugoslovancev v zelo važnih potezah nasprotujejo, in to je mogoče, ker se v prvih, poglavitnih načelih strinjamo. Le prav odkrita, res prijateljska in bratska zveza in železna doslednost v politiki bo obrodila Čehom in Jugoslovancem zaželjeni sad. Ker so do najnovejšega časa Čehi in Jugoslovani hodili v politiki vsak svoja pota in so se zlasti Čehi za jugoslovansko vprašanje premalo zanimali, so vsled tega nekateri češki politiki dejansko zapuščali staro pot češke tradicionalne politike, prepričani, da je uveljavljanje češkega državnega prava nemogoče! Ravno tako je med Slovenci zadnja desetletja zapalo vprašanje o združitvi avstrijskih Jugoslovancev, ker so se čutili preveč oslabiljene, da bi mogli ta svoj politični ideal realizirati. Ko se je slovenski živelj v Avstriji pred tremi leti ojačil in so si Čehi in Jugoslovani minolo leto podali v državnem zboru prijateljsko roko, se je med Čehi iznova porajala zahteva po češkem državnem pravu, med Slovenci pa je zopet bolj začela prodirati želja po združenju z drugimi Jugoslovanci pod habsburškim žezlom in je našla pot globoko in osrče naroda. Zlasti v politično naobraženem, zrelem delu koroških Slovencev, ki so utrjeni v boju proti večnemu zatiranju od strani Nemcev, je ta načrt zvezda rešiteljica in znanilka boljših časov.

Sedanja vlada si na vso moč prizadeva, doseči med Čehi in Nemci narodno spravo. Nemci sami si je najbolj želijo, ker zaznamujejo v dolgotrajnem boju s Čehi le izgube; seveda se trudijo, da si pri spravi zasigurajo bodočnost. Sedanja vlada stoji popolnoma na stališču Nemcev. Pomiriti Čeha in tako dati Nemcem proste roke, da se z vso silo vržejo na Jugoslovane, najprej seveda na predstraže, na slovenski del Koroške in Spodnje Štajerske, odkoder bi lahko operirali naprej proti jugu do Jadranskega morja. Čehi so gospodarsko in kulturno tako razvit narod, da se smejo z vso pravico postaviti v eno vrsto z Nemci. Ne verjamemo pa, da bi se Čehom brez Jugoslovancev posrečilo doseči svoje politične cilje, in čisto gotovo je, da se naše nade brez Čehov ne bodo nikdar uresničile. Če bi se posrečilo Nemcem, ponemčiti Jugoslovane, potem bi bili Čehi preveč osamljeni, da bi se mogli trajno vzdržati. Vlada ima veliko moč in bi se jo potem upala proti Čehom bolj izrabljati nego v sedanjih razmerah. Vsled tega sodimo, da bi eventualna sprava samo med Čehi in Nemci prinesla Nemcem mnogo trajne koristi, Čehom pa samo začasne, ki bi postale lahko naravnost usodepolne za Jugoslovane, pozneje pa tudi za Čeha same. Le železna solidarnost Čehov in Jugoslovancev v jezikovnem vprašanju more izvojevati Čehom češko državno pravo, Jugoslovancem pa združitev. Ali jezikovni zakoni, narodna sprava za celo državo in v eni in isti dobi ali pa boj do zmage! Ali dobijo Čehi zopet svojo češko državno pravo zajedno z združitvijo Jugoslovancev ali pa nikdar. Nemci nam ne bodo dali niti drobtine zlepa, ne da jih k temu primoramo, najmanj pa bi radevolje pripustili uresničenju čeških in jugoslovanskih ciljev. Zato bi v teh vprašanih želeli od Čehov več odločnosti, več odkritosrčnosti nasproti vladi. Vlada ne bi smela upati na doseg sprave na severu, dokler je ne bo želela tudi na jugu!

Bratoma dr. Gustavu in dr. Benjaminu Ipavcu, slavnima slovenskima skladateljema spomenik! — (Klic slovenskemu narodu!)

Ko slišiš glasiti se tvojega naroda najboljša imena, glasita se tudi imena dr. Gustav Ipavic (* 15. vel. srpana 1831, † 21. vel. srpana 1908) in dr. Benjamin Ipavic (* 24. grudna 1829, † 20. grudna 1908). Zibelka tekla je obena v Št. Jurju ob juž. žel., umrla sta hitro zaporedoma, prvi v Št. Jurju, drugi v Gradcu. Bila sta velezaslužna moža. Oba zdravnika, ljubljena od svojih bolnikov, izvrševala sta čez 50 let zvesto svoj poklic; Benjamin mnogo let brezplačno kot primarij otroške bolnišnice v Gradcu. Gustav je bil 35 let župan in častni župan v Št. Juriju ob juž. žel., častni občan mnogo slovenskih občin ter ima tudi trajne zasluge v kmetijskih panogah.

Bila sta častna člana mnogih slovenskih domačih in tujih društev in sam cesar ju je odlikoval. Ob njiju smrti pisali so celo nemški časniki v obsežnih člankih tako, kakor se piše le o velikih možeh — polno priznanja, hvale in občudovanja. Hvaležnost za tako delovanje opravičil bi samo na sebi spomenik in vendar vse te zasluge izginejo proti temu, kar sta bila imenovana **Slovincem kot narodna skladatelja.**

Kdor ju je poznal osebno, opazoval je njih ljubeznivo vedenje, primerno duševnemu položaju vsakogar, s katerim sta občevala. Njun značaj v bistvu vesel, prilagodil se je vsakemu položaju, vsaki starosti in vsaki struji. Take so tudi njune skladbe. Prilagodijo se vsakršnemu srčnemu občutku.

Te pesmi budijo ti sleherni dan dušo k oni plemenitosti, katero sta vlivala iz svojega globoko čutečega srca brata Ipavica v svoje pesmi: ljubezen, prijateljstvo, čut za pravico in narodni

Hranilnica in posojilnica Podljubeljem obrestuje hranilne vloge po 4 1/4% in daje posojila po 5%.

Podlistek.

Iz popotne torbe.

(Spisal J. Trunk.)

(Dalje.)

Nazaj.

Lojzejev „glavopobil“ je imel vsak dan opraviti, ker radovednost je bila že od nekdanja moja slaba stran. Na bližnje kraje je naju spremljal — menda radi medvedov! — domači pes, kateri je s „teftefom“ pihal za stavo, da mu je molel jezik prav kilometer dolg!

V bližini Enumclava je več rudokopov, kjer so zaposleni posamezni Slovenci; tudi te sva obiskala. V kraju Franklin sem videl pri hiši nekega Poljaka na velikem grmu rož dva ptička kolibri, ki niso dosti večji od naših metuljev, imajo pa krasno perje ter švigajo po zraku z neznanško hitrostjo. Kdor hodi peš, rabi za pot lahko železnični tir; a če se mu kaj pripeti, je zato sam odgovoren. Dne 4. mal. srpana je za Amerikance naroden praznik, ker so na ta dan proglasili neodvisnost Zedinjenih držav. Celo noč in cel dan so streljali, da bi se lahko gore podrle. Praznoverje samo je pa precej podobno našim pustnim šemam. V Ameriki se rado vse pretirava. Ves teden, ko sem bil tu, je bilo vreme skoraj mrzlo, a prijetno; prijatelja Mlinarja pa nisem prav nič zavidal za njegovo službo, ker tu so težave, katerih drugje ne poznamo. Dne 11. mal. srpana sem imel službo božjo v Krajini

in se poslovil od blagih Slovencev, dne 12. zjutraj sem odšel — nazaj. Pot nazaj je bila malo daljša, ker sem imel prevoziti okoli 3000 milj ali 4800 kilometrov. Vožnja je trajala z brzovlaki brez zamude in čakanja 108 ur ali ravno štiri in pol dni!

Le težko sem se poslovil od prijaznega Enumclava, še težje od dragega Lojzeja in najtežje od temnih šum pod veličastnim Mt. Rainierjem. — Gosp. Mlinar me je spremljal do mesta Tacoma, potem sva se ločila on na sever, jaz na jug proti domu.

Tacoma je mlado mesto, ki se hitro širi. Lego ima lepo, najlepši kinč mu je pa v ozadju s snegom pokrito gorovje. Pokrajina do Portlanda je prav kakor na slovenski zemlji. Reka Columbia je podobna morju. Velikanski parniki prevažajo potnike in blago. Tudi Portland ima lepo lego v gorati okolici. Tu je bilo treba prestopiti na drugo progo. Celih 24 ur smo se vozili skoz države Oregon in Utah. Pokrajine ob reki Columbia so zelo krasne in slikovite, nekatere snežene gore, kakor Mont Adams, veličastne. Večinoma so pa kraji pusti, suhi, dasi ne brez lepote; vse je pa nekako divje, kakor bi bilo nastalo še le včeraj. Na nedoglednih planjavah so črede tisočerih ovac. Na več krajih se pozna, da so morala tu biti kdaj velikanska jezera. Mestoma so me kraji živo spominjali na puščavo Saharo, samo da je tu še precej rastlinstva, tudi v pesku; ob vodah je pa vse lepo zeleno.

Pred mestom Ogden se začne domovina znanih mormonov, ki se imenujejo „svetniki zadnjih dni“, imajo čudne verske nazore, a so

jako pridni, kakor pričajo skrbno obdelana polja. Pogled na „Salt Lak“ — solnato jezero — je kakor na morje. Pokrajina je obrobljena od visokega gorovja in krasna. Nekdaj je bilo vse ena puščava, mormoni so pa z napeljevanjem vode mnoge kraje spremenili v pravi raj.

Glavno mesto je Salt Lak City, kjer smo bili nekaj časa, da sem obiskal redno zidano, jako čedno mesto in svetovnoznano „svetišče“ mormonov, „Tabernakel“ mu pravijo, kakor tudi njih shodnico (Assembly Hall). Tabernakel je krasna zidava iz belega marmorja; zidava sicer nima pravega sloga, a naredi vtis po svoji gorostasnosti. Obok je izmed največjih na svetu; prostora je znotraj za 15.000 ljudi, drugače je pa vtis jako mrzel, strog, okamenel, kakor so nazori teh čudakov sploh. Ravno to leto so posvetili tudi katoliško stolico, ki je v bližini, in lepša, dasi ne v tako velikanski potezah.

Mormonci imajo tudi svoje vseučilišče in druge lepe naprave. Po njih nazorih bi imelo biti vse skupna last, a voditelji so znali zase dobiti drugo razlaganje „evangelija“ — in so postali silno bogati. Sploh je med „svetniki“ zdaj veliko „nevernikov“ — in so nauki mormonov bolj v glavah posameznikov, kakor v resnici. Raz „Prospect Hill“ na severu je krasen razgled na mesto in pokrajino z jezerom. Jezero je jako veliko, ima 25 odstotkov soli, in je na najglobokejšem kraju le 12 metrov globoko. Pogled nanj ni lep; nekaj mrtvega je povsod, samo voda ima tupatam jako lepe barve. Močno spominja vse na Mrtvo morje, samo da je tu visok gorski kraj. Mesto ima čisto ravne ulice z lič-

ponos odmeva iz njih. — Pesem učinkujoča tako je utrinek onega večnega solnca, ki ogreva srca in ki se imenuje „umetnost“!

Cela vrsta najkrasnejših melodij bila je ustvarjena tako, da zadene vsaka pravo srčno struno. Tako je vglasbil Gustav pesmi „Mrak“, „Kje so moje rožice“, „Oblačku“, „Mrzel veter“, „Tam za goro“, „Sredi vasi“, „Savska“, „Zvečer“, „Jutri“, „Pod lipo“, „Perice“, „Planinska roža“, „Danici“ in nebroj drugih — „blesteča verižica muzikalnih biserov“. — Kako priljubljene so njegove pesmi, le eden zgled: Ko so dobili pevci „Glasbene Matice“ v Ljubljani vabilo neke tvrde peti v gramofon najlepše slovenske pesmi, peli so jih pevci 15, ne da bi znali za skladatelja. In ko so se zahtevala imena dotičnih skladateljev, pokazalo se je, da je bilo od teh 15 pesmi 11 Gustav Ipavčevih.

Benjamin pa se je povzpел v enem oziru še višje. Uvažujoč pomen pesmi za kulturni ugled vsakega naroda, ni ostal zgolj pri mali obliki takozvane „narodne pesmi“, temveč podaril je Slovence skladbe večjega obsega, kakor „Kdo je mar“, opereto „Tičnik“ in opero „Teharski plemiči“, ki je bila prva slovenska opera — a tudi te v popolnoma narodnem duhu. V „Teharskih plemičih“ kaže vrlino naših rojakov preteklih dni, ki so si vsled svoje hrabrosti izvojevali plemstvo. V izvolitvi tega predmeta za svojo opero vidi se **ljubezen do njegovega roda**, za katerega mu ni bila prevelika nobena žrtev.

Zatorej se ni čuditi, da so uspele bratov Ipavčev melodije takrat najlepše, kadar so opevale domovino. „Bodi zdrava domovina, mili moj slovenski kraj“ poje Benjamin in „Slovenski deželi enake ne vem“, poje Gustav.

Domovini služiti **s politiko** pa jima ni bilo dano. Njun miroljubni značaj jima tega ni dopustil. In vendar sta na političnem polju dosegla več, nego marsikateri nadarjen politik. Pred nekolicimi desetletji vladala je še neka napetost med Hrvati in Slovenci, ki je sedaj izginila in napravila prostor najpristržnejšim odnošajem. In da se je to doseglo, k temu sta pripomogla ne malo tudi brata Ipavica, ne morebiti s političnimi čini, temveč s svojimi pesmimi. Ipavčeve pesmi pojejo se na Hrvatskem ravno tako pogosto, kot na Slovenskem. Ipavčev pesem slišiš sleherni dan v zadnjem gorskem koticu in na blestečih mestnih koncertih na Hrvatskem nič manj pogosto kot na Slovenskem. Tudi pri drugih slovanskih narodih sta Ipavica ljubljena domačina. In pesem „Slovenec sem“, katero je vglasbil Gustav, pojo sedaj že vsa slovanska plemena na pamet in je ta pesem tolmač drugim slovanskim narodom, kako čuti Slovenec; dobi hlapčevanja je konec — „s ponosom reči smem: Slovenec sem“.

Na tej pesmi, ki je postala **nova slovenska himna**, navdušujejo se tudi ostala slovanska plemena. Sama ta pesem zaslužila bi spomenik!

Okoli 50 let prepevala sta brata Ipavica Slovence nove pesmi, ki so vsakemu Slovence srčni zaklad.

Te pesmi so seme, iz katerih je vzklilo lovrojevo listje, s katerim venča Slovenec svoje mojstre pevce. Vidni znak v to pa bodi **spomenik!**

nimi hišicami in naredi prijeten vtis, ker je tudi jako snažno.

Voznja od Salt Lak City do Denver v Coloradi je ena izmed najlepših na svetu in zasluži ime, katero ji dajejo: „Scenic line of the World“. Gore, doline, reke... vse je novo, kakršnega še nisem videl nikjer.

Delj časa vozimo še skoz naselbine mormoncev. Na pašnikih so črede lepe živine, na poljih spravljajo težko pšenico. Gore so lepe, dasi jim manjka večjih gozdov; neko grmičje, ki jih pokriva, jim daje prijeten izgled. Ob progi stoji nekaj fantastičnih skal, kakor čuvaji na straži ob meji dežele „svetnikov“.

Proga gre močno navzgor in prekorači gorovje Wasach pri Sumnit Soldier v višini 2277 metrov, to je tako visoko, kakor je naš Dobrač! Od tukaj se začnejo čudoviti kraji. Niso ravno lepi, kakor med našimi gorami, ali taki, da jih ni na svetu.

Proga pelje mestoma med silno razdrapanim in divjim gorovjem, mestoma zopet sredi lepih gorskih dolin. Ure in ure se vozimo med skalovjem, ki je tako neredno nametano, kakor bi bili sami peklenščaki to delo namenoma izvršili; suhih, peščenih planot ni konca ne kraja. Od juga veje vroč veter, ki se pozneje spremeni v vihar, da je vse v prahu. Ne traja dolgo, in zopet zavladava mir. Na obzorju se prikažejo neznanosko krasne, mile oblike gorovja, da človek ne moreš od njih odvrniti očesa; potem se pa zopet odpre pogled na skalovje, tako divje in razrito, da se človek nehote vprašaš, ali nisi morda zašel v pekel. Povsod se vidijo sledovi

Iz najrazličnejših krajev naše ožje in daljne domovine sliši se klic: „Stavimo bratoma Ipavicema spomenik!“ „Glasbena Matica“ v Ljubljani, „Šentjurski komite ad hoc“, nebroj slovenskih društev in bratje onkraj Sotle vsi kličejo: **Ipavicema spomenik!**

Stal bo v Št. Juriju pred novo šolo, učencem vsak hip na ogled, vsakemu domačinu v bodrilo in ponos ter tujcu v spoštovanje; stal bo za Št. Jurij in za celo slovensko ozemlje; stal bo, sedaj in vedno glasno kliče: „Tako slavi slovenski narod svoje velike mož!“

V to naj prispeva vsa naša domovina, društva naj prirejajo večere itd. in darove bo izkazoval „Komite ad hoc“ v domačih časnikih.

Za Hrvate:

Milan Krešič, Janko Barle,
predsjednik saveza hrv. pjev. prebendar prvostolne cerkve
društava u Zagrebu. v Zagrebu.

Za Čehe:

Oskar Netbal,
koncertni ravnatelj dunajskih glasbenih umetnikov.

Za Slovence:

Matej Hubad, Prof. Anton Štritof,
koncertni vodja „Glasbene predsednik „Glasbene Matice“
Matice“ v Ljubljani. v Ljubljani.

Dr. Vladimir Ravnihar, Dr. Gojmir Krek,
predsednik Zveze slov. pevskih urednik „Novih akordov“
društev.

Za krajevni odbor v Št. Juriju ob južni železnici:

Franjo Kartin, Janko Artman,
t. č. predsednik ad hoc. t. č. blagajnik ad hoc.

Anton Sinka, Josip Drogenik,
t. č. podpredsednik ad hoc. t. č. tajnik ad hoc.

Dr. Jos. Povalej, Dr. Jos. Ipavic, Dr. Ant. Schwab,
t. č. odborniki ad hoc.

Koroške novice.

Vojaška godba in „Freie Stimmen“. Znana je nestrpnost celovških nacionalcev, ki Slovence ne privoščijo niti poštene zabave. V 10. številu t. l. so objavile „Fr. St.“ iz Slov. Gradca dopis, v katerem se neka nemška duša peni jeze, da pride na pustno veselico slovenjegraške „Narodne čitalnice“ 14 mož vojaške godbe 17. pešpolka iz Celovca. Iz poročila se vidi, da se je polkovno poveljništvo obotavljalo in povprašalo pri politični oblasti, kakšne vrste veselica da bo. Čudno! V Celovcu igra vojaška godba slovenskega polka na pustno nedeljo, dne 6. svečana, na pustni veselici, ki se bo vršila v prid „Rosseggerjevega sklada“, ki je naravnost naperjen zoper slovensko posest. To je nečuvno, da se vojaška oblast da tako očito zlorablja v dvojezičnem glavnem mestu dvojezične dežele od najzagrizenejših nacionalcev za namene, ki najkrutejše žalijo slovenskega sodeželana, ker so naperjeni zoper njegovo narodnost in njegovo posest. Protestiramo najodločneje zoper tako postopanje poveljništva slovenskega polka in pričakujemo, da bodo te vrste zadostovale.

Občni zbor „Slov. šolskega društva v Celovcu“ se vrši dne 10. svečana popoldne ob 3. uri v Celovcu v pisarni družbe sv. Mohorja. Na dnevnem redu sprememba pravil.

naravnih vulkaničnih moči, ki so tu delovale z orjaško silo in odjenjale nekako sredi svojega dela, da je vse v silnem neredu. Tudi na teh planotah ne manjka ljudi, kjerkoli je le malo vode. Za oko je tu lepo, a bivati tu bi ne hotel za nobeno ceno; nikjer se nisem tolikokrat spomnil na pekel, kakor ravno pri tej vožnji po puščavah države Utah.

Pri postaji Cisco so nam pripeljali nasproti ostanke, v soboto prej ponesrečenega vlaka. Stroj je bil zmečkan v kup železa! Pokrajina je kakor gol pekel in zdaj te pa lahko še smrt sreča! Začel sem delati malo testament, a kmalu zopet na vse pozabil, ker ni trajalo dolgo in bili smo med čisto novim svetom. Prišli smo namreč v takomenovan kenon, kakoršne ima le Amerika. Voda si je namreč v teku stoletij izjedla v kamen in skalo bolj ali manj globoko zarezo, tu ožjo, tam širšo, in tako ustvarilo čisto nov svet.

Kar se vidi tu, je le v malem, ob reki Arkansas je vse v večji meri. Ali tudi tukaj se človek čudiš temu, kar naredijo naravne sile. Gledal in občudoval sem, dokler nisem prestopil v državo Colorado in nas ni zajela noč.

Proga se začne zopet močno dvigati, akoravno je glavna postaja tu, Grand Junction 1397 metrov visoko. Ko se proti jutru zbudim, smo bili ravno na višini gorovja na Marshall Pass-u. To je eden najvišjih prehodov čez Rocky Mountains še 500 metrov višji, kakor Triglav, namreč 3312 metrov. Sosedne gore so do 4400 metrov visoke; v jarkih je vse polno snega, ki nikdar ne zgine. Gorska pokrajina je veličastna, posebno, ker gore niso predivje. Mestoma so lepi

I. koroško tamburaško društvo „Bisernica“ v Celovcu priredi v soboto, dne 5. svečana 1910, ob 8. uri zvečer v gostilni pri „benediktinski kleti“ občni zbor. Po občnem zboru je predpustna veselica, pri kateri sodeluje tudi pevski zbor. Vstopnina prosta. Vse Slovence iz mesta in dežele prisrčno vabi odbor.

Občni zbor slov. kršč. soc. delavskega društva v Celovcu dne 23. prosinca je bil zelo dobro obiskan. Iz poročil odbornikov posnamemo, da je bilo delovanje v društvu zelo živahno. Samo odborovih sej je bilo 20. Društvo ima tudi ženski in mladeniški odsek. Gospod društveni konzulent je imel navdušen nagovor, v katerem je dokazal, da je ubralo društvo pravo pot in da ima zdravo podlago. Pri volitvi so bili izvoljeni vsi stari odborniki razen dveh, ki sta odpotovala, in sicer gg. Bramor, Borštnar, Fric, Vajncerl, dr. Sket, Ravnik in stari konzulent, kot namestniki gg. Kozlevčar, Tomaž, Lobnik. „Mirov“ urednik je opozarjal na važnost društva in apeliral na „žepe“ premožnejših celovških Slovencev, kojih vsakega častna dolžnost bi naj bila, postati podporni ud društva, ki je postalo središče narodnega gibanja celovških Slovencev.

Za spomenik bratov Ipavic, slavni slovenskih skladateljev, kojih pesmi prepeva tudi na Koroškem v zadnji gorski bajti zavedno slovensko dekle, zaveden slovenski mladenič, sprejema darove iz Koroške tudi uredništvo „Mira“.

Ali je tak učitelj še mož? V neki koroški vasi imajo nadržitelja, ki je bil kot dijak slovenske krvi, kot učitelj pa se je vdinjal nemškutarjem in Nemcem, zatajil svoj slovenski rod in s svojo materjo vred napravil grde kolobocije. Ali kmalu so ga njegovi prijatelji Nemci in nemčurji hudo obrcali, in mož je šel spet med svoje rojake in se jim je pridušal, da se kesa svojih Judeževih grehov in da ima le Slovenec pravo, iskreno in pošteno prijateljsko srce za svojega rojaka; blagoslavljal je slovenski rod, želeč mu lepših časov. No, pa njegova „grevenga“ je bila le kratka. Zadnjič si je zmisli, da med Slovenci vendar ni tako dobro, in je spisal prošnjo za nadržiteljsko službo med trdimi Nemci. Ne čudimo se temu: saj mora biti res krepkih kosti učitelj slovenskih otrok, katere mora pa učiti v nemškem jeziku, ki ga otroci ne znajo. Ni hujšega trpina, kakor je pameten slovenski učitelj v taki po vseh božjih in človeških in celo avstrijskih postavah nespametni šoli, na katero so pa strašno „štimate“ vse nemčurske duše. Nič bi se ne čudili torej temu nadržitelju, če bi rekel svojim malim in velikim gospodom: „V ti šoli se ubijem; proč hočem in ker nimamo slovenske šole, predstavite me med trde Nemce.“ Tu bi mu vsakdo prav dal. Toda naš učitelj je pa misli, da bi s tako pošteno besedo nič ne opravil, in je pisal v svoji prošnji tako-le: „S Slovenci nočem imeti nič opraviti, ampak hočem živeti med takimi Nemci, ki se dajo omikati.“ To bo pa izdalo — si je mislila zvita buča — pa se je hudo zmotila. Nemci so brali prošnjo in so grdo zakleli, ko so brali one besede: Vrgli so prošnjo na mizo, rekoč: „Kaj pa misli ta kerle! Ali nas ima za same tepce, kateri čakajo nanj, da jih omika? Ta prošnja pojdi v koš!“ Gotovo so

gozdovi ali zelene planine. Od tu gre proga navzdol z lepimi razgledi na levo in desno; skalovje je mestoma silno razdrapano in kaže čudne oblike. Najznamenitejši del je „veliki kenon reke Arkansas“, ki je približno 15 kilometrov dolg. To je ozka soteska, kjer je mestoma komaj kraja za reko in železnico. Navpične stene so do 800 metrov visoke in tako divje, da obhaja človeka groza v tej ozki špranji. Na enem kraju je železnični most zasidran v skalo, kakor bi bil le prilepljen. Čuden svet je to, orjaško delo naravnih sil, a skoraj predivje, da te obide strah nad močmi, ki so tu delale mestoma mirno, mestoma pa s titanskim naporom in brezobzirno krutostjo. Prav vesel sem bil, ko smo prišli v širšo dolino. Ni trajalo dolgo, pa smo bili v mestu Pueblo, kjer je veliko Slovencev. Še isti dan sem se odpeljal v Colorado Springs, krasno gorsko letovišče — potem v Denver, „kraljico dolin“, in skoz Omaha zopet v Št. Pavel v Minnesoti.

Smešnice.

Gorjanec prinese v košu h krstu dečka. Ko so došli botri, gospod župnik nehote pogleda v koš ter vzklikne:

Moj Bog, to pač ni podobno novorejencu!

Gorjanec prestrašen pristopi, pogleda in ves v zadregi prične:

Jojmene, jojmene! Glejte, gospod župnik, mudilo se mi je, in v naglici sem mogoče popadel „ta lanskega“ (namreč fanta).

Nemci že slišali, da je rajnik Palla na koncu svojega življenja spoznal nemčurje in rekel: „Ti nemčurji niso vsi skupaj nič vredni!“ In mislili so si: Čemu bi pa baš pri nas morali imeti takega človeka, ki mora šele hlače obleči, da je možu podoben in ga nima vsaka baba za svojo sestro. To „storijo“ si zapomnite, gospod X in Vaši nemčurjski bratci v Dobernigu: Če hočete, da Vas spoštuje Nemeč, nikar mu ne ližite pete, ker Vas potem zaničuje in hitro zapre zatvornico k svojemu srcu tam, kjer hočete Vi priti vanj. Nemčurjski lizun ne more izmiti s svojega čela neizbrisljivo vžganega mu znaka Judeževga. Morebiti se Vam še odpro oči, zato smo danes zamolčali ime in kraj. To želi eden, ki ve, da se pojudežujejo le — slabi učitelji.

Podljubelj. (Zopet odgovor.) Naš ubogi nadučitelj Čauko v zadnjem „dopisu“ „Štajerca“ ni napravil nič manj kot 19, beri devetnajst „pokov“. Kaj ne, izboren nadučitelj? Kaj šele morejo otroci znati, če je nadučitelj tako moder! Sicer sem mu zadnjič enkrat za vselej rekel „Z Bogom“, na kar greši zdaj najbrž, pa je vendar težko biti tiho, če kdo venomer reglja okoli hiše. Torej samo teh par vrstic kot odgovor! Kar se tiče Arnuševih nog, so pač take, da jih ne bi rad zamenjal za graciozne Čaukove „elfarje“. Veliko lepše pa bi bil morebiti, če bi tudi kaj zapisal o debelih nosih, recimo povest o kumarah na licu, bi se ljudje veliko bolj smejali. Več ne odgovarjam človeku-učitelju, ki pisati ne zna — pravilno. Tega še celo „Stambul“, pes, ki je tudi napreden, ni volje storiti. Ko sem mu namreč „Štajerca“ vrgel pred noge, da ga bere in se zagovarja, je mrcina samo povohal, potem pa privzdignil nogo in po svojem dal odgovor. Jaz sem se smejal in mislil, da je to najlepši odgovor na „Štajerčeve“ napade. Pa še pridite, mi smo doma.

Brnca. (Odmevi občinskih volitev.) Bekštanjske občinske volitve našim posili-Nemcem še zmiraj ne dajo mirno spati. Navaden zemljan bi mislil, da se bodo mirno veselili svoje zmage, ki jim jo je brnški nadučitelj Gitschthaler tako lepo naslikal v nemško-nacionalnih trobilih. Pa kaj še! Po gostilnah še zmiraj živahno „volijo“, in tisti, ki se najbolj jezijo, niso morda premaganci, marveč „zmagovalci“ — nemčurji. Kar je treznejših in zavednejših, pač spoznavajo, kako klaverna je v kljub vsem mahinacijam in volilnim sleparstvom njihova „zmaga“, ki jo je v resnici še le žreb odločil. Saj smo mi lahko zadovoljni z moraličnim uspehom slovenske stranke, ki je pri teh volitvah prvokrat kot taka nastopila. Boljšega poznavalci naših razmer za enkrat itak pričakovati niso mogli. Če je pa prvi naš nastop tako znatno pretresel trhle kosti naše nemškutarije, potem nam to dejstvo odpira le prijeten pogled v bodočnost. V gornjem delu občine je nemškutarstvu itak že za zmiraj odklenalo. Mnogo se imajo na tem zahvaliti svojemu zakulisnemu vodji, nadučitelju Gitschthalerju, ki je s svojimi nerodnostmi v resnici naš najboljši agitator. Pri nas predstavlja nemškutarija samo še smešno figuro. Samo v spodnjih krajih imajo nemčurji še svoje grdo gnezdo. Pa tudi tam se držijo samo še s pomočjo gospodarskega pritiska in — kar je najžalostnejše — s pomočjo alkohola. Se pač ni čuditi nad brezprimerno podivjanostjo in posurovelostjo naših nemčurjev. Sicer je ogromna večina njih pripravljena, za frakelj „žganja“ prodati svoje prepričanje. Takih sredstev kot poštena stranka se seveda nikdar ne bomo posluževali. Zalega nemčurstva se mora podminirati s poštenim, smotrenim delom, z razširjanjem olike in izobrazbe, le potem bomo trajno zmagali. Če bomo delali v tem smislu, potem smo lahko prepričani, da se bodo tudi v spodnjih krajih bekštanjske občine razmere predrugačile, če ima razum sploh še toliko moči, da končno zmaga nad neumnostjo, neznajčnostjo in nepoštenostjo... Naši slovenski Nemci morejo pač sami najbolj čutiti, kako se jim polagoma pogrezajo tla pod nogami: ljudstvu se počasi sicer, a gotovo odpirajo oči in z zaničevanjem izpregleduje nepošteno namene prodanih duš... Seveda slabi vesti nemčurjev tudi naš protest proti veljavnosti volitve kar nič ne prija. Le tako si moremo razlagati njih divjanje in repenčenje po gostilnah. Kjerkoli dobe kakega našinca med se, kričijo in tulijo, da bi človek iz kože skočil. Kak miren in stvaren razgovor s temi ljudmi sploh ni mogoč. Debata z njimi je pravcata „Burstproba“. — Najglasnejši med njimi je spodnjebrezki gostilničar Truppe pd. Galej. Ta mož je med drugimi mnogobrojnimi županskimi kandidati že dalje časa gojil tiho in pobožno željo zasesti županski stolček. Postati mogočen srenjski župan, to je njegov ideal, ki bi ga na vsak način še rad realiziral. Pa je kot odbornik

komaj prodril ter se pri vsem trudu in naporu preripsal v občinski odbor s kilavo večino — enega glasu. Seveda mu to ne gre v glavo in se čudi nad predrznostjo ljudi, ki ga niso volili. Saj on ne zahteva, pravi, da bi morali vso nemčurjsko listo voliti, ne, samo njega vsaj naj bi volili. Kako moremo vendar imeti kaj proti njegovi osebi? Gospod Truppe je videti prav skromen mož, na drugi strani pa ima očitno čudovito dobro mnenje o samem sebi. To veselje mu radi privoščimo, še radi ga imamo vkljub temu. A nekaj drugega je, če si upa gostilničar, ki živi od slovenskega denarja, zmerjati slovenske somišljenike s — „cigani“. Svetovali bi mu malo več ponižnosti. — Povzpel se je tudi tako daleč, da je svojo gostilno proglasil za nemško gostilno. Isto si je dovolil vsenemški sin slovenskih starišev, gostilničar Dermouc pd. Pekič na Stopici. Nimamo prav nič proti temu. Bolje je, da se pokažejo naši gostilničarji v pravi luči. Upamo pa, da se bodo naposled tudi pošteni Slovenci spametovali in ne bodo dalje redili kače na svojih lastnih prsih. Gostilna in alkohol nam še nikdar nista nič koristila, gostilne so po veliki večini bile še zmiraj ne samo torišče pijančevanja, marveč tudi nemško-nacionalne politike. Zato, kmetje, proč od nemčurjskih gostiln, proč z alkoholom! Ohranite svoje težko prislužene krajcarje za boljše namene, za izobrazbo, za knjige in dobre časopise. S tem si boste več koristili kot z nezmernim popivanjem po gostilnah. Gostilničarji postajajo očitno presiti in kako odločno abstinenčno gibanje bi bil najboljši odgovor tem nemčurjskim pijavkam. A kdaj bo ljudstvo tako daleč zavedno?

Prevalje. (Prevaljski Pristou.) Na čelu naših nemškutarjev stoji naš ne po milosti božji, ampak po volji zapeljanega slovenskonarodnega ljudstva izvoljeni župan Poldej Pristou. V istem času, ko je aspiriral na županski stolec, je sam zase agitiral, in prič je dovolj, katere lahko dokažejo, da se je pred volitvami izrazil sledeče: „Sedaj je čas za nas Slovence. Leererje ven iz občine, in če postanem jaz župan, mora tajnik Pušenjak tudi iti, ker ima preveč zaslužka.“ In sedaj sta najboljša prijatelja, in sta ustanovila v občinski pisarni „ekspozituro“ uredništva „Štajerca“, menda, ker je v pisarni morda premalo dela. Pod slavnim pokroviteljstvom našega župana uspeva „Štajerc“ prav imenitno, ker on kot general ima za seboj vse „Štajercijance“, kateri ga zelo spoštujejo. Tudi električni napravi je naš Poldej nasproten, misleč, ker je podjetnik te nprave, gospod Lahovnik, Slovenec, bo tudi električna sila slovenska, in skozi to bi prišla naša občina v veliko nevarnost. Poldej, ali je to „fortschrittlich-slovenisch-liberal-deutschfreundlich“ ali pa „nackenteisch-deutschnational“?

Iz Grebinja. (Naši fortschritlarji.) Slučajno mi je prišel v roko „Štajerc“ z dolgim dopisom iz Grebinja. Grebinj nima industrije, nima rudokopov, nima prometa, stoletja sem so že tržani in kmetje drug na drugega navezani. Grebinjski tržani plačujejo visoke davke, plačujejo še za komuno, oskrbovanje vode itd. Take in enake reči je pisal grebinjski dopisnik v „Štajerca“ pred občinskimi volitvami. To je pesek v oči, da okoličani ne bi videli, da tržani živijo večinoma od okoliških kmetov, tržani pa za dobroto hočejo imeti vse v svoji oblasti; od kmetov ne potrebujejo drugega kakor denar in pri volitvi njihovih glasov, drugo jim je malo mar. Za vode delj se je pa dopisnik tudi zmotil, ko piše, da marsikateremu zunanemu prav pride. Resnica na tem je pa, da še posode ni pri vodovodu, da bi si človek žejo ugasil, še manj pa žejna žival. Po leti si prisiljen iti v gostilno, da plačaš par vrčkov. Tako je, dragi Grebinjčani! Sedaj pa premislite, ali ne gre nekaj pravice kmetu, ki od njega živite? Vam je seveda ljubši kak tujec, ki vam ponuja svojo politiko, za treznost in za krščansko življenje se pa ne brigate, kar bi bilo najbolj potrebno. Sploh so naši fortschritlarji čudni ljudje. Bil sem v neki gostilni, kjer sem izvedel, da dobiva gostilničar od „Bauernvereina“ zastoj „Štajerca“ in lutrovsko „Bauernzeitung“. Če je to res, potem je pa lepo od načelnika „Bauernvereina“ ali „obmana“, kakor se imenuje, da za kmečke krone plačuje take sovražne časopise. Pozor, kmetje! Ne pustite, da bi za vaše denarje kupovali take časopise, ki blatijo sveto cerkev!

Sele. (Ustanovni shod podružnice „Slovenskega šolskega društva“.) Pretečeno nedeljo, dne 23. prosinca se je v Selah vršil ustanovni shod „Slovenskega šolskega društva“ za Sele in okolico v „Mažejevi“ gostilni, kateri je vkljub visoko zapadlega snega bil dobro obiskan. Domači župnik je v kratkem obrazložil veliki pomen in potrebo šolskega društva za slovensko Koroško. Potem se je izvolil društveni odbor in sicer: Kot predsednik Florijan Olip pd.

Uznik, podpredsednik Tomaž Travnik pd. Hanjžič; zapisnikar Jožef Juran, občinski tajnik; namestnik Ivan Nagel; blagajnik Tomaž Olip pd. Maže; namestnik Janez Oraž pd. Ozbaut. Pristopilo je društvu 17 letnikov in 22 podpornikov. Bog daj začetu delu obilno uspehov!

Podsinsjavas. V nedeljo, dne 23. prosinca, se je vršila prireditvev izobraževalnega društva za Št. Janž in okolico v prostorih Gašparjeve gostilne vkljub skrajno slabim potem še ob precej povoljni udeležbi. V vseh treh igrah so nastopili igralci v splošno zadovoljnost vseh gostov, kar naj bo prvim v čast in plačilo za njih mnogi trud in požrtvovalnost. Torej fantje in dekleta, le zopet na delo in kmalu na svidenje pri kaki predstavi.

Zilska Bistrica. Pred kratkim je bilo ustanovljeno pri nas nemško društvo „Schützenverein“. Kakšnega pomena pa je to društvo? Kaj se namerava s tem, ve vsak zavedni Bistričan, nezavedni pa se da ujeti. Slovenski fantje in dekleta! Zmožni ste! Zato pa bi bilo želeto, da bi se tudi vi poprijeli lepih slovenskih društev, katera bi bila vam in narodu v korist. Tistim pa, ki jim je smoter samo, da ponemčujejo ljudstvo, svetujemo, naj bi raje malo bolj skrbno spolnovali svoje dolžnosti. Ne bo treba popraševati, kje in kako, ampak treba je samo pogledati našo mladino zunaj in v cerkvi. Če opazuješ tam šolske otroke, se ti kar v glavi moti. V cerkvi se igrajo, pojo in zabavajo prav izborno. Otrok pozabi, če ni pod nadzorstvom, kaj je nesodobno. Ali ni dolžen nadzorovati šolsko mladino gospod učitelj? Gospoda nadučitelja smo videli v novem šolskem letu že parkrat, gospoda učitelja pa samo enkrat pri otrokih med mašo. Gospod nadučitelj pošlje svojo ženo kot namestnico, zato bo treba tudi g. učitelju kakšnega bitja, da je bo postavil v cerkev kot nadzornico šolskih otrok.

Črna. (Smrtna kosa.) Podpeco sta bila zaporedoma dva mrliča. V torek, 18. t. m., zjutraj je našel 48 let staro Antonijo Kropivnik njen mož mrtvo v postelji. Pri mrtvi materi je mirno spal majhen sinček. Predvečer bila je še popolnoma zdrava. — Dan pozneje pa je umrl 23 letni rudar Vinko Forštner, priden in miren delavec. Svetila jima večna luč!

Črna. (Predpustne veselice.) Doigrali so se že trije „bali“. Najprej so plesali rudarji svoj venček, zatem vaščani pri domači veselici in zadnjo soboto požarna bramba. — Prihodnji torek večer 1. svečana in na Svečnico popoldne pa priredijo naši fantje igro „Trije tički“ v gostilni pri Drofelniku. Za prvi nastop na odru se že pridno pripravljajo.

Sreje pod Strmcem. (Veselica), katero je v predzadnjem „Miru“ označenem sporedu v priljubljeni Hribernikovi gostilni priredilo dne 16. jan. izobraževalno društvo „Sloga“, se je obnesla nad vse sijajno. Ljudstva se je kar trlo. Po prijaznem pozdravu domačega č. g. župnika Lavrinca se je predstavljala počna igra „Svoji k svojim“, katera je ljudstvu dokaj ugažala. Nato je nastopil v poljudnem in navduševalnem govoru, razpravljajoč nekoliko zgodovine Slovanov kot zaščitnikov avstrijske dinastije, in o nas Slovincih kot zelo nadarjenih ljudeh, zaradi česar se nas Nemci najbolj boje, da ne bi jim zrasli čez glavo, g. Anton Pesek, šolski vodja v Št. Rupertu pri Velikovu. Naj mu bo tukaj za njegov trud izrečena prisrčna zahvala. Deklamacija „Prisega Rožanke“, v kateri je spretno nastopila majhna, a nadarjena deklica Milica Oraš iz Dol, je ljudstvo jako ganila. „Pijani študent“ je povzročil veliko zabave in smeha, kakor tudi šaljiva tombola in licitacija, katero slednjo je spretno in humoristično vodil č. gosp. župnik. Veselica je prinesla društvu 22 kron čistega dobička. Tako smo se zopet enkrat v prijazni vasi pod Strmcem pošteno in po domače kratkočasili in razvedrili.

Devica Marija na Zili ob Beljaku. (Zopet požar.) V sredo 19. januarja nas je ob 1/2 7. uri zvečer zopet prestrašil plat zvona, ki je naznanjal ogenj. Gorelo je pri posestniku Janezu Kržišniku pd. Petriču dobrih 10 minut od cerkve. Domači so bili ravno pri večerji. Ko pride dekla po večerji iz hiše, vidi že ves hlev v ognju. Zgorelo je vse gospodarsko poslopje z vozovi in stroji in nekaj živine in sosednja bajta, kjer je gostoval Petričev svak s svojo družino. Goreti je začelo v parni, dasi ni bil ves dan nihče domačih v nji. To je tekom 8 mesecev tretji požar pri nas. V maju je gorelo pri Serajniku, koncem avgusta župnijska poslopja in Martinčeva, zdaj pri Petriču. Zažiga brezdvomno zlobna roka. Ljudstvo je grozno vznemirjeno; vse se povprašuje s strahom: „Kdo pride sedaj na vrsto?“ Gasiti so pomagali najpoprej sosedje, posebno dekleta so delale vztrajno. Pozneje so prišle domača požarna bramba in oni iz Perave in Beljaka. Nesreča je sedaj v zimi pač zelo huda. Petričev Janez je vrl in neomahljiv našinec, vsa hiša — iz Brez-

Imate bolečine?

Revmatične, protinske, v zobeh, glavobol? Ali ste se po prepihu ali drugače prehladili? Poskusite vendar bolečine utehajoči, lekajoči in krepčajoči Fellerjev fluid z znamko „Elza-fluid“. Ta je v resnici dober! To ni samo reklama! DvanajstERICA za poskušnjo 5 kron franko. Izdelovatelj samo lekarnar Feller v Stubici, Elsa-trg št. 67 (Hrvatsko).

nice na Kranjskem je družina doma — globoko verna. Bilo bi dobro delo krščanske ljubezni, če bi se jih premožnejši Slovenci spomnili s kako podporo.

Brnea. C. kr. okrajno glavarstvo v Beljaku odredilo je novo poizvedovanje o zadevi nemških demonstracij dne 14. novembra 1909. Pet orožnikov je bilo takrat na Brnci in nič, pravzaprav niso hoteli nič videti, sedaj pa že nad dva meseca poizvedujejo in iščejo — prič. Res zanimivo in značilno!

Brnea. Tamburaško društvo „Dobrač“ še sedaj, po preteku dveh mesecih, ni dobilo nobenega odgovora od c. kr. železniškega ravnateljstva v Beljaku. Opuščamo za danes vsakoršen komentar. Rečemo samo to, da se merodajni krogi preklicano motijo, če mislijo, da bomo stvar pustili zaspati. Sedaj vložimo novo pritožbo, na kateri se podpišejo razen par nemčurjev vsi brnški vaščani. Če pa še to ne bo pomagalo, pa si bomo že znali dalje pomagati.

Jadovce pri Grabštanju. (Izjava.) Podpisani podružničani, kmetje v Jadovcih pri Grabštanju, smo z gospodom provizorjem Petrom Serajnikom popolnoma zadovoljni in odločno obsojamo lažnivo pisanje raznih časnikov.

Jadovce, dne 22. jan. 1910.

Jožef Taupe, Karol Frank, Jakob Raab, Marija Wiunig, Jožef Jaritz, Jožef Kulterer, Janez Nastran, Tomaž Herzog, Anton Baron, Jožef Payer, Janez Polcer, Valentin Tauschitz, Valentin Schöffnerger, Janez Hobisch, Lovrenc Raab, Lovrenc Schaller, Jožef Schabej.

Opomba. K zgoraj imenovani podružnici spada samo 18 posestnikov.

Velikovec. (Nov najemnik v „Narodnem domu.“) S 1. svečanom se preseli dosedanji priljubljeni najemnik „Narodnega doma“, gospod A. Stersche, na svoje kupljeno posestvo v Št. Peter na Vašinjah. Obe leti je izvrševal svojo obrt kot gostilničar in mesar v splošno zadovoljnost. Želimo mu na novem mestu najboljšo in ga kot gostilničarja priporočamo. Njegov naslednik, g. Peter Cingler, dosedaj poslovodja v mesariji pri Janku v Trbižu, je izboren mesar in prekajavec in njegova soproga izborna kuharica. Pričakujemo torej, da bodo vsi gostje staroznane gostilne ostali tudi v bodoče zvesti.

Št. Rupert pri Velikovecu. (Dodatek k božičnim darovom.) Vsled neljube pomote so v izkazu darov za zadnjo božičnico naše „Narodne šole“ izostala imena č. g. Matija Germ, župnika v Železni Kapli, ki je daroval v ta namen 10 kron, Volbenka Serajnik, župnika v Šent-Lipšu 7, Josipa Kukačka, župnika v Kazazah 5 kron. Presrečna hvala!

Iz vovberske občine. (Vsi na krov!) Skoz devet let je županoval v našo veliko zadovoljnost v naši občini naš vrli Jožef Aichwalder pd. Jerh na Vodovnici. Pred šestimi leti pa so naši nasprotniki, ker je bila občinska pisarna na Vodovnici, tedaj na gori, zoper našega zaslužnega župana uprizorili divjo gonjo in se jim je res posrečilo vodstva občine se polastiti. Šest let imaj zdaj nasprotniki našo občino že v rokah in so tudi imeli dosti časa podati dokaz usposobljenosti v oskrbovanju občinskega premoženja. Zdaj se bliža zopet občinska volitev in opravičeno je, da si nemškoliberalno gospodarstvo v naši občini natančneje ogledamo. Številke naj govore! Ko je bila občina še v naših rokah, iznašale so občinske priklade brez šolskih priklad samo 30%, zdaj pa po preteku šestih let iznašajo 60%, tedaj so se podvojile. Kam bomo prišli, ako ostane občina še nadalje v nasprotnih rokah! Nad vse pomilovanja vredni so pa še prebivalci takih krajev, ki imajo poleg tako visoko naraslih občinskih priklad še velike stroške za izredne krajevne potrebe. Tako imajo v vovberskem šolskem okolišu, ker so morali novo šolo zidati, 32% šolskih priklad in v vasi Vovbre, kjer so lani napravili vodovod, še 50% priklad za vodovod. Vovberjani imajo tedaj vse skupaj 142% priklad, vovberski šolski okoliš pa 92% priklad. To so ogromna bremena! Ni čuda, da je ljudstvo vsled tega zelo nevoljno. Ali vse godrnjanje nič ne pomaga, glasovnico v roke, kmetje, to je tisto mogočno sredstvo, s katerim morete duška dati svoji opravičeni nevolji. Nasprotniki so si nevarnega položaja svesti in so, da si občinske vavjeti ohranijo, že obleteli celo občino, proseči za pooblastila. Pa ne bojmo se jih, volilcev našega mišljenja je še več kakor nasprotnih. Začetkom meseca svečana se bo vršila naša občinska volitev, tedaj pridite vsi našinci do zadnjega na volišče, stojte neomajano kakor naše gore in zmaga bo naša! Za košček hovja naj nihče ne prodaja svojega glasu!

Borovlje. (Društvo „Edelweis.“) Dolgi so zimski večeri; da pa se ljudje zabavajo tudi v tem času, se posebno radi pečajo s petjem. Tako je tudi v našem mestu (kakor že imenujejo naši zabiti nemškutarji našo vas). Ustanovili so drugo

nemško pevsko društvo „Edelweis“, ki ga hudo mušneži imenujejo „knödlbeisarji“. Člani tega pevskega društva so večinoma še mlečnozobneži, novopečeni puškarski pomočniki razen občinskega redarja, ki igra med njimi glavno ulogo. Lepo je pogledati, kadar gre to slavno „pevsko“ društvo na izprehod polno-nizko-številno, med njimi stražar, kakor učitelj med šolarji. Pevski vodja imenovanega društva je nekdanji mežnar „Slanšek“, ki jih je tudi že naučil lepe pesmi, kakor, „Schmalz in der...“ itd. Slovenci! Mladeniči! Pridružujte se slovenskim pevskim društvom!

Škocijan. (Od naše občine.) Na god sv. Boštjana, dne 20. t. m., je bil izvoljen županom g. Janez Picej pd. Furjan na Gorcah, ki že sedmo dobo oskrbuje v prid občine županski posel. Po svojem res vzornem značaju in v vsakem oziru izglednem obnašanju si g. Furjan res zasluži svojo čast. Marsikatera občina bi si smela šteti v čast, ko bi imela takega moža kot župana. V občinskem odboru so sledeči vzorni rodoljubni možje: Vinko Poljanec, Luka Brunner, Luka Hojzel, Lovrenc Zilan, Franc Slugove, Jurij Kačnik, Karol Petelin, Val. Picej, Blaž Volavčnik, Anton Hohl, in kot najmlajši Jož. Povoden. Namestniki so: Tomaž Serajnik, Marko Pesar, Jan. Mohor, Jos. Jernej, Jakob Povoden, Lovr. Kranjc. Naj novi občinski odbor vrlo gospodari v prid škocijanske občine, ki ima morda v celem velikovškem okraju najmanjše občinske doklade. V šolski svet so bili izvoljeni: Miha Ražun, Josip Povoden, Miha Gomernik, Janez Urank in Jan. Mohor.

Škocijan. (Poroka.) V ponedeljek, dne 31. jan., se poroči brat gospoda župnika Ražuna, Rjakov Miha Ražun, z Reziko Poljančevno, sestro škocijanskega gosp. župnika V. Poljanca. Pač redek slučaj. Bog blagoslovi zvezo pridnega in poštenega ženina z ravno tako pridno in skrbno nevesto. (Vrlemuparu naše iskrene čestitke! Ured.)

Škocijan. (Smrt), ki je lani pobirala na „Vrh“ in tam pobasala Škrjančevno mater Lucijo, Kozovo gospodinjico Terezijo Gomernik in Krasnikovega očeta Jožefa Kranjc, se je v novem letu preselila v škocijansko dolino. Pokopali smo že letos Skudnikovega očeta Valentina Prunč v Strajvesi in na Št. Boštjanovo šentlovrenskega mlinarja Jožefa Vovk. Vsi so bili lepo sprevideni in pokopani ob veliki udeležbi ljudstva. Bog jim boji milostljiv!

Blače ob Zili. (Občinske volitve.) Pri zadnjih občinskih volitvah dne 30. grudnia 1909 e bil izvoljen sledeči občinski zastop: Odborniki prvega razreda so: Pipp Val. pd. Pridič, Lejler Štefan pd. Matti, Vigele Filip pd. Gruntar, Šojč Lorenc pd. Mežnar, Millonig Jernej pd. Golave, Kröpl Ant. pd. Hartl. Drugi razred: Kröpl Luka pd. Knolč, Ruplič Andrej pd. Svedar, Assinger Jernej pd. Žagar, Pipp Franc pd. Štokar, Mörtl Jurij pd. Žmavcar, Schnabl Jakob pd. Kašnar, mlinar. Ker prejšnji župan, g. Luka Kröpl, zaradi starosti ni hotel več sprejeti županske časti, je bil dne 20. t. m. županom izvoljen gosp. Pipp Valentin pd. Pridič. Občinskim svetovalcem sta bila izvoljena Kröpl Luka in Millonig Jernej. — V šolskem svetu so sledeči odborniki: Millonig Jernej, načelnik; Ruplič Andrej, Vigele Filip, Mörtl Jurij in Šojč Lorenc.

Blače ob Zili. (Razno.) V soboto, dne 22. t. m., smo imeli žalosten pogreb, ko smo nesli ob veliki udeležbi župljanov k večnemu počitku Minico Hrast, mater treh še nedoraslih otrok. Bolehala je poldrugo leto, dokler ni prevedena s svetimi zakramenti zatisnila oči k večnemu počitku. N. v. m. p! — V nedeljo nato pa sta si dva para podala roke za zakonsko zvezo, in sicer France Pušnik, posestnik pri pd. Klebermasu in Jerica Jarnik pd. Kjukčeva, ter Janez Druml pd. Zecov in Neža Lusnik pd. Ferličeva. Bog blagoslovi! — Novo pri nas je tudi to, da smo si naročili z novim letom nekaj več slovenskih listov. Mladina si je naročila 21 iztisov „Našega Doma“, ženstvo 13 iztisov „Bogoljuba“, moštvo, zlasti posestniki, naj bi se pa še bolj oklenili starega znanca tudi v Blačah, našega „Mira“ iz Celovca! „Naš Dom“ in „Bogoljub“ nudita pouk za versko in narodnozdravevalno delo in življenje, „Mir“ pa ti bo kazal, slovensko moštvo, v svojih člankih in novicah, kako se po slovenski Koroški in drugod versko-narodno tudi res dela in živi. Torej na delo za „Mir“!

Blače ob Zili. (Ljudsko gibanje v preteklem letu.) V minolem letu se je v Blačah rodilo 14 otrok (lani 20), in sicer 10 zakonskih in štirje nezakonski, od katerih je pet dečkov in devet deklic. Umrlo je devet oseb (lani sedem), in sicer šest odraslih in trije otroci. Najstarejša umrla oseba je bila stara 78 let. Umrlo jih je na vodenici eden, na črevesnem vnetju dva, na božjasti eden, zaradi starosti štiri, zaradi srčne kapi ena in zaradi slabosti en otrok. Poročeni so bili trije pari (lani dva).

Društveno gibanje.

Vovbre in Št. Štefan. „Kršč.-soc. ljudsko društvo za Vovbre, Št. Štefan in okolico“ vabi na predpustno veselico, ki jo priredi 6. februarja pri Likebu v Št. Štefanu. Spored: 1. Pozdrav. 2. Šaljiva igra „Črevljari“. 3. Tombola (vsaka srečka 10 vin.). 4. Plesni venček (do 12. ure za vstopnino, potem za posebno plačo). Vstopnina za vsako osebo 50 vin. Preplačila se hvaležno sprejemajo, ker je dobiček namenjen „Delavskemu domu“ v Podljudelju. Tiste častite rodoljubne prijateljice in prijatelje društva, ki bi dobrohotno dali za tombolo kak dobiček, prosimo, naj pošljejo g. Jan. Povšnar, gostilničarju v Št. Štefanu, pošta Vovbre pri Velikovcu, vsaj do 28. t. m.

Možica. Kat. slov. pevsko in izobraževalno društvo „Peca“ priredi na Svečnico, dne 2. febr., mesečno zborovanje v svojih prostorih pri Žagmajstru v Možici. Spored: Govor, pobiranje članarine, petje. K obilni udeležbi vljudno vabi odbor.

Kat. slov. izobraževalno društvo v Kotljah priredi dne 30. januarja t. l. ob 2. uri popoldne v prostorih g. Ant. Lužnika veselico s sledečim sporedom: 1. Govor o mladeniški organizaciji. 2. „Dve teti“, šaloigra v enem dejanju. 3. „Izgubljen stava“, šaljivi prizor. 4. Prosta zabava. K obilni udeležbi vabi odbor.

Dobrolovaško izobraževalno društvo priredi na Svečnico svoj IV. letni občni zbor v društvenih prostorih točno ob 3. uri popoldne z navadnim sporedom. Člani društva se ga naj gotovo polnoštevilno udeležijo. Natančni spored je v društvenih prostorih na vpogled. Odbor.

Plibersko izobraževalno društvo priredi dne 6. svečana v tukajšnjem „Narodnem domu“, ob 3. uri popoldne, predpustno veselico z več šaljivimi igrami in srečolovom. Vstopnina: Za sedeže v I. vrsti po 1 K, v II. vrsti po 50 vin., za stojišča 20 vin. Kdor ljubi pošteno zabavo, naj pride! Odbor.

Podljudelj. Veselica bo 2. februarja popoldne ob štirih. Na sporedu je igra „Lumpacij Vagabund“, petje, tamburanje, korian-doli, šaljiva pošta in loterija itd. Vstopnina po navadi.

Sveče v Rožu. Kat. slov. izobraževalno društvo „Kočna“ v Svečah priredi na Svečnico ob 3. uri popoldne pri „Adamu“ v Svečah svoje društveno zborovanje z nastopnim sporedom: 1. Pozdrav in tamburanje. 2. Govor. 3. Poročilo o društvu; letni račun; pobiranje udnine. 4. Slučajnosti. Potem se prvokrat uprizori na novem društvenem odru igra: „Zamujeni vlak“ s petjem in godbo v 5 prizorih. Nastopi 9 oseb. Vstopnina za ude 40 vin.; za neude 60 vin. Preplačila se hvaležno sprejemajo v poravnavo stroškov za novi društveni oder. Vse Slovence in Slovenke vabi prav vljudno odbor.

Št. Lipš. Slov. kat. izobr. društvo priredi v nedeljo, 30. jan. 1910, ob 3. uri popoldne pri Habnerju mesečen shod z igro „Najdena hči“, „Ženin Miha“. Pridejo sosedni tamburaši. K obilni udeležbi vabi odbor.

Globasnica. Kat. slov. izobr. društvo vabi na svoj redni letni občni zbor, kateri se vrši na Svečnico ob 3. uri popoldne pri Šoštariju z običajnim sporedom. Navrh nekaj šaljivih dramatičnih prizorov, s prav predpustno vsebino. Vstopnina 20 vin. za osebo. Odbor.

Djekše. Izobraževalno kršč.-soc. slov. kmečko društvo „Trdnjava“ za Djekše in okolico priredi na Svečnico, dne 2. svečana, po popoldanski božji službi v Kramarjevi gostilni v prvem nadstropju svoje navadno zborovanje. Po zborovanju se bode uprizorila igra „Kukavica — modra ptica, ali kaj za doto“, pri kateri se bode pobirala vstopnina 40 vinarjev. K obilni udeležbi vabi vse somišljenike odbor.

Prevalje. Kat. delavsko društvo priredi na Svečnico, dne 2. februarja, pri Kristanu predpustno veselico in obenem občni zbor, ki se je moral zadnjič odložiti. Spored bo ta-le: Poročilo tajnika in blagajnika; govor č. g. Križaja; volitev odbora; šaljive igre: „Prepirljiva soseda“, „Čudna kupčija“, „Ženin Miha“ in „Zamorec“. Po igrah prosta zabava s šaljivo pošto. Med točkami bo prepeval vrli guštanjski moški zbor. Kdor hoče poštene zabave, naj pride. Odbor.

Vogrče. Na Svečnico se vrši popoldne po blagoslovu, v gostilni pri „Škofu“, letni občni zbor našega izobraževalnega društva. Na sporedu je govor, volitev odbora, šaljivi srečolov, sviranje tamburašev iz Šmihela in šaljiv prizor. Društveniki in somišljeniki, prihitite v obilnem številu! Odbor.

Železna Kapla. Kat. slov. izobraževalno društvo ima v nedeljo, dne 6. svečana t. l., popoldne po blagoslovi, pri „Bošteju“ svoj drugi letni občni zbor. Odbor.

Politične vesti.

Koroški deželni zbor.

17. seja, dne 20. prosinca. V razpravo je prišel predlog narodnogospodarskega odseka o spremembi vodopravnega zakona iz leta 1870. Predlog je delo poslanca dr. Steinwenderja, ki pravi, da je pričujoč predlog enak lanskemu, ki ni dobil sankcije (najvišjega potrjenja), pač pa je glede oblike precej drugačen. V državnem zboru je bilo sklenjeno, da naj država predloži za vse dežele enak predlog, pa tega dosedaj še ni storila. Dežela potrebuje dohodkov, in davek na vodno moč ni nesimpatičen. Če ne napravijo tega davka, bo moral priti drug, ki ga bodo davkoplačevalci hujše čutili. Ako postanejo jezera javna posest, bo to pred vsem dobro za domače obrtništvo in industrijo. V generalni debati se je vnela huda debata, ki je sicer vedno mirnega Steinwenderja razburila. Že lansko leto so se veleposestniki hudo zaganjali zoper lanski tozadevni predlog, ker se bojijo za svoja jezera. Letos so nastopili kompromisno pot. Le zastopniki trgovske zbornice, torej industrijci, katere bi v prvi vrsti zadelo po spremenjenem vodopravnem zakonu obdačenje, so se vrgli z vso silo zoper Steinwenderjev predlog. Vitez Burger (predsednik trgovske zbornice) je pribil, da se koroški deželni zbor že tretjič peča s tem zakonom, ki že dvakrat ni dobil sankcije. Namen omenjene postave je četrten: 1. Dobiti ingerenco na vodne moči industrijcev, 2. razlastitev vodnih moči, 3. onemogočiti tujim podjetnikom podjetja v koroški deželi in 4. dobiti za deželo nove vire dohodkov. Govornik sodi, da bi bil tak zakon nesreča za deželo in ne bo dobil sankcije. Kapitalisti ne bodo prihajali v deželo, ker bodo težko dobili koncesije za svoja podjetja, Koroška je pa že itak obubožana in potrebuje denarja od drugod. Poudarja, da bodo oškodovani tudi mali industrijci, kako pa se morejo za predlog zavzemati kmečki poslanci, tega sploh ne razume. Za veleposestvo pomeni predlog pravi rop, je pomanjkljiv in pristranski, zato bo glasoval proti. Poslanec Angerer ugovarja Burgerju. Poslanec Ellersdorfer pravi, da je sam kmet in mlinar, pa se ne more strinjati z Burgerjevim izvajanjem. Mali mlinarji itak ne pridejo v poštev, večji bodo pa malenkostno svoto lahko plačali. Če kdo že tistih grošev ne zmore, potem se itak vse neha. (Priznanje.) Poslanec Eich (soc. dem.) pravi, da je na Koroškem malo kapitala in da bode zabranjen prihod denarnomočnim tujim podjetnikom v deželo in vsled tega bo industrija še slabša, nego je, se bodo ljudje še bolj izseljevali, ker doma ne bo zaslužka.

Poslanec Michor izjavi, da ne bo zastopal stališča veleposestnikov, ampak stališče kmetov. Govoril je pa potem v resnici proti predlogu v smislu industrijcev. Zašel je v specialno debato in mu je predsednik vzel besedo. Deželni predsednik Hein izjavi, da v osnovi te postave ne more zaenkrat ničesar reči, pribiti pa mora, da § 2 nasprotuje državnemu zakonu. § 2 se glasi: Vletoki, reke, potoki, jezera, kakor tudi temeljna voda so javna posest. Poslanec Metnitz zavrača izvajanja poslanca Mihorja na podlagi podatkov celovške elektrarne. Poslanec Steinwender pravi, da Mihorju sploh ničesar ni prav. Proti Burgerju: Nov vodopravni zakon bo proti tujim kapitalistom, ne pa proti tujemu kapitalu. Denar le naj pride v deželo, ampak izrabijo ga naj domačini. Od tega zakona ne odjenja; če ne bo sprejet, pride drugo leto zopet. Na ta zakon in na južno železnico se kapricira. Njegov predlog, da začne zbornica specialno (nadrobno) debato, je bil z večino sprejet. V specialni debati se je oglasilo več govornikov. Sprejet je bil važen dostavek poslanca Grafenauerja k § 15, da ima posestnik pravico, odpreti zase temeljno vodo za domačo in gospodarsko uporabo ne samo z vodnjaki, ampak tudi z vodovodi. V debato so posegli poslanci Franc baron Aichelburg, Michor, pl. Dietrich, Ellersdorfer, Kirschner in vitez Burger. O § 101 in 102, ki določujeta, koliko znaša pristojbina za podelitev koncesije, da sme kdo izrabiti vodne sile in kako visok naj bo davek, se niso mogli zmeniti.

Pristojbina za koncesijo znaša do 100 konjskih sil 1 K, do 1000 konjskih sil 2 K, in čez 3 K za vsako konjsko silo; do 10 konjskih sil so naprave pristojbine proste. Davek za vodne naprave naj znaša pri napravah do 100 konjskih sil 1 K za eno konjsko silo. Naprave z ne več nego 10 konjskimi silami so davka proste. §§ 101 in 102 sta se zopet izročila narodno-gospodarskemu odseku, da se o njiju nanovo posvetuje. Vsled tega se o predlogu ni moglo glasovati. Na predlog posl. Aichelburga izroči zbornica posl. Poltnigga celovškemu sodišču zaradi prestopka razžaljenja časti. Poslanci manjšine in poslanec

Zaubek so glasovali proti izročitvi poslanca. Vprašamo, zakaj pa je poslanec imun, če se ga že zaradi vsake prenatlane besede izroči sodišču? Na ta način se odvzame poslancu možnost govoriti odkrito in brez ozirov, ker mora poslanec vedno paziti na vsako besedo, ki jo izgovori. Postopanje večine ne moremo odobravati, čeravno se je v tem slučaju šlo za nemškonalnega poslanca.

Književnost in umetnost.

Kovačev študent. Tako je naslov najnovejši slovenski spevoigri, katera je zagledala beli dan v Ljubljani v „Katoliški Bukvarni“. Besedilo k tej spevoigri je spisal Ivan Kovačič, uglasbil pa Vinko Vodopivec. Glasba je prikupljiva in zelo lahka. Oseb nastopi sedem, in sicer kovač (bas), njegov sin Janez (bariton), Meta, kovačeva žena (sopran), Žan, poštni sel (tenor) in trije Janezovi sošolci. Uprizoritev ne zahteva nobenih težkoč. Klavirsko spremljevanje je preprosto, v sili zadošča tudi harmonij. Za predpust je ta burka kakor nalašč. Skladbo toplo priporočamo. Dobiva se v Ljubljani v „Katoliški Bukvarni“. Skladba obsega 40 strani. Cena je nizka, K 3.20.

Šmarnice romarja jeruzalemskega. 32 pre-mišljevanj za mesec majnik; ob enem molitvenik za romarje v Jeruzalem. Spisal F. S. Šegula, župnik pri Sv. Roku ob Sotli. Maribor 1909. V založbi pisatelja. Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Priporočujemo našim družinam

Kolinsko cikorijo.

Kaj je novega po svetu.

Loterija v Avstriji. Lani so znosili ljudje v loterijo 34 milijonov kron, dobitkov pa se je izplačalo 1,300.000 K. Na vsakega devetdesetega igralca je prišel dobiček okrog 18 K. Država je imela čistega dobička 15 milijonov kron. Še vedno ni slabo v Avstriji, kjer zmečejo ljudje toliko milijonov v judovsko in državno žrelo.

Vzemite, ako imate nahod, hripavost, zasliženje ali težko sapo, Fellerjev fluid z znamko „Elsa-fluid“. Sami smo se prepičali pri bolečinah v prsih, v vratu itd. o njegovem lekajočem, kašelj utehajočem, oživljajočem učinku. Dvanajsterica za poskušnjo 5 kron, dve dvanajsterice K 8.60 franko. Izdelovatelj samo E. V. Feller v Stubici, Elsa-trg št. 67 (Hrvatsko).

Staritrg pri Slov. Gradcu. Tukajšnje km. bralno društvo priredi na pustno nedeljo veselico v prostorih g. Ant. Vebel pd. Petrič točno ob 3. uri popoldne. Igrala se bode nova igra „Moč uniforme“, katera bo povzročila gotovo veliko smeha in pustne zabave. Nastopil bo domač pevski zbor, pri igri in po igri bo svirala domača „Narodna godba“. Vabimo vas, vrli bratje Korošci, pridite, počastite nas v velikem številu kakor na Štefanovo ko je prišlo 40 do 50 koroških gostov. Iz srca nas je razveselilo, ko smo slišali iz Guštanja moški pevski zbor. — Vsa čast gospodu pevovodju.

Rdor pospešuje „Mir“, dela za narod!

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu

ima sledeče tiskovine na prodaj:

Za župnijske urade:

Štolni red , slovenski, v velikosti 53x42 cm, iztis po	K	—10
Reši dušo! Spomin na sveti misijon, 16 strani.		
1 iztis		—10
100 iztisov		3—
500 iztisov		12—
1000 iztisov		20—
Angelska služba ali pouk, kako se pri sv. maši streže. 1 iztis		—10
12 iztisov		1—
Litanije presv. Srca Jezusovega s posvetilno molitvijo in prošnjo k najsvetejšemu Srcu.		
25 iztisov		—90
50 iztisov		1.60
100 iztisov		2.80
Po pošti 10, 20, oziroma 30 vinarjev več.		
Tri božje čednosti. 100 iztisov 80 vin., po pošti		1—
Molitve na čast sveti, s trnjem kronani božji glavi. 25 iztisov		—50
50 iztisov		—90
100 iztisov		1.60
Po pošti 20 vinarjev več.		

Zahtevajte „Mir“ po vseh gostilnah!

Tržne cene v Celovcu

20. prosinca 1910 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg		80 litrov (biren)		
	od do		K v		
	K	v	K	v	
Pšenica	—	—	—	—	
Rž	20	—	20	67	
Ječmen	—	—	—	—	
Ajda	17	—	18	—	
Oves	16	—	17	—	
Proso	—	—	—	—	
Pšeno	—	—	30	47	
Turščica	—	—	16	24	
Leča	—	—	—	—	
Fižola rdeča	—	—	—	—	
Repica (krompir)	—	—	—	—	
Deteljno seme	—	—	—	—	
Seno, sladko	10	50	11	50	
„ kisló	7	—	10	—	
Slama	6	—	7	80	
Zelnate glave po 100 kosov	—	—	—	—	
Repa, ena vreča	—	—	—	—	
Mleko, 1 liter	—	24	—	28	
Smetana, 1 „	—	60	1	20	
Maslo (goveje) 1 kg	2	80	3	—	
Surovo maslo (putar), 1 „	2	80	3	20	
Slanina (špeh), povoj., 1 „	2	20	2	40	
„ „ surova, 1 „	1	70	1	90	
Svinjska mast 1 „	2	—	2	20	
Jajca, 1 par	—	20	—	22	
Piščeta, 1 „	2	—	2	40	
Race	3	—	4	—	
Kopuni, 1 „	7	—	10	—	
30 cm drva, trda, 1 m ² .	3	20	3	60	
30 „ „ mehka, 1 „	2	90	3	20	
Živina	Počrez	100 kilogramov		Prignalo	Prodalo
		od do	od do		
		v k r o n a h			
Konji	—	—	—	—	—
Biki	—	—	—	—	—
Voli, pitani	400	460	76	—	7 3
„ za vožnjo	324	406	—	—	18 9
Junci	310	—	—	—	3 1
Krave	186	360	—	—	39 15
Telice	—	—	—	—	—
Svinje, pitane	—	—	140	148	76 76
Praseta, plemena	18	50	—	—	182 148
Ovce	—	—	—	—	—

Naznanilo in priporočilo.

Končno podpisani naznanjam častitemu občinstvu, da je moj

ilustrovani cenik za leto 1910.

izšel in je na frankovano zahtevanje brezplačno in poštne prosto za dobiti, kateri že izhaja 86. leto in obstoji iz 460 vrst najboljših poljskih, zelenjadnih in cvetličnih semen, za katero jamčim.

Cenjeni kupovalci naj dobro premislijo, kje se dobé res **prav zanesljiva semena.** Imam čez 200 pohvalnih pisem na razpolago.

Istotako se dobijo pri meni tudi **mnogovrstne ovetlice v loncih in dežah**, kakor tudi mnogovrstni sveži ter suhi **šopki in venci s trakovi in napisi** in mnogovrstni drugi v to stroko spadajoči predmeti, prav **po nizkih cenah in točno izvršeno.**

Z odličnim spoštovanjem se priporočam

Alojz Korsika v Ljubljani,

vrtnarija in semensko skladišče v lastni hiši, Bleiweisova cesta št. 1.

Prodajalna: Šelenburgove ulice št. 5, pri pošti.

Kdor hoče imeti

dobro tkano blago,

naj naroči po povzetju pri

Emilu Winternitz, tkalnica Nachod, Češko.

1 kos platna za prtice brez šiva, 14 metrov dolgega, dobre kakovosti	K 14—
1 kos platna za prtice brez šiva, 14 metrov dolgega, dobre kakovosti	„ 18—
1 kos rumburškega platna prima-kakovosti, 24 metrov dolgega	„ 18.50
23 metrov kanafusa, s pristno barvo in trpežnega, živahen vzorec	„ 11.10
Žepni robci, obrisače, robci za posodo itd. se oddajejo vredno, tako tudi flaneli in zimski barhent. Za dobro blago se jamči in more vsak vrtni, kar mu ne ugaja.	

Loterijske številke 22. januarja 1910:

Dunaj	63	36	11	71	2
Gradec	33	50	59	85	80

Vabilo.

Posojilnica v Kotmarivesi

ima svoj

redni občni zbor

v nedeljo, dne 6. februarja 1910, ob 10. uri dopoldne v zadružni pisarni

s sledečim sporedom:

1. Poročilo načelstva.
2. Potrjenje računskega zaključka za leto 1909.
3. Volitev načelstva.
4. Poročilo o izvršeni reviziji.
5. Slučajnosti.

Ravnateljstvo.

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Borovljah, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, vabi svoje zadržnike na

drugi redni občni zbor

ki se vrši

na Svečnico, dne 2. februarja, ob 3. uri popoldne v pisarni Hranilne hiše št. 50 v Borovljah.

Dnevni red:

1. Čitanje revizijskega poročila.
2. Poročilo o delovanju v pretečenem letu in odobrenje računskega zaključka.
3. Sklep glede čistega dobička.
4. Volitev odbora in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

Načelnik.

Vabilo.

Bekštanjska posojilnica v Ločah

vabi svoje zadržnike na

občni zbor

katerega bo imela

na Svečnico 2. februarja 1910, ob 3. uri popoldne pri Pložu v Ločah

po sledečem sporedu:

1. Branje revizijskega sporočila.
2. Odobrenje letnega računskega zaključka.
3. Volitev novega ravnateljstva na dve leti.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Slučajnosti.

Ravnateljstvo.

Oprav. št. U 4/10.
3

Častna izjava.

Podpisani **Juri Božank**, posestnik v Štebnu, odkritosrečno obžalujem, da sem 18. decembra 1909 gospoda Hermana Pacherja, učitelja v Globasnici, očitno zasramoval ter ga nenravnih dejanj po krivem obdolževal.

Ob enem izrečem zasebnemu obtožitelju hvalo, da je umaknil obtožbo proti temu, da plačam deset kron gasilnemu društvu v Malivasi.

Dobričava, dne 19. januarja 1910.

Juri Božank.

Častna izjava.

Jaz podpisani **Matevž Stropnik**, posestnik p. d. Lekš v Mižiški gori, obžalujem, da sem gospoda Janeza Obertanč p. d. Vogel v Zgornjih Libučah obdolžil tatvine in se mu zahvaljujem, da je odstopil od kazenskega postopanja proti meni.

Mižiška gora, dne 18. prosinca 1910.

Matevž Stropnik.

Superfosfat

mineralno in animalično, najbolj priznana, najbolj zanesljivo in najcenejše gnojilno sredstvo fosforove kisline

za usako zemljo.

Vsebina strogo zajamčena. Zajamčen najhitrejši učinek, najboljši uspehi.

Za pomladansko obdelovanje neogibno potreben.

Dalje

amoniakove, kalijeve in solitarjeve superfosfate

odpošiljajo vse

tovarne umetnih gnojil, trgovci, poljedelske zadruge in društva.

Pisarna: **Praga, Prikopi 17.**

Edina izborna priložnost za nakup za trgovce manufakturnega blaga in za krošnjarje naravnost iz tovarne!

Razpošilja se tudi zasebnikom.

40 metrov ostankov po želji sortirano 15 K.

Barbant v lepih vzorcih za obleke, bluze in spodnjo obleko. Flanel, lepo križaste, za srajce in bluze. Delen, z robom, za obleke in bluze. Angleški cefir, 80 cm širok, za pisane srajce, prsa za srajce in bluze za dame. Modrikasto blago za kuhinjske predpasnike in domače obleke. Kanafas za posteljine prevleke v živahnih barvah. Oksforda za moške srajce, izborna trpežne kakovosti. Krizel, barvan, za spodnja krila, tkan iz debele tvarine.

Nikake rjizike! Znesek se takoj vrne, ako blago ne ugaja in se lahko pošiljatev nefrankirana nazaj pošlje. Črez 1000 priznanih pisem od 1. januarja.

40 metrov finega, pobejenega rumburškega platna za najfinejšo životino in posteljino perilo, sortirano z belim križetom za spodnje perilo samo K 17.90.

Gotove, zarobljene rjuhe brez šiva, 235 cm dolge, 150 cm široke, iz najboljšje tkanine, trpežne kakovosti, zajamčeno platno, kos K 2.40. Najmanjše naročilo 6 kosov. Pošilja po povzetju.

Pri naročilu 2 zavojev poštnine prosto.

Antonin Maršik, tkalnica,
Olešnice u Nov. Mesta n. M., č. 100. Češko.

Kupujte vžigalice v korist obmejnih Slovencev!

Naslov: „Gospodarska zveza“ v Ljubljani.

Izborna kupna priložnost za trgovce s krojnim blagom in krošnjarje

Odpošiljatev tudi na zasebnike.

40—50 metrov za 15 K

sortirano v zelo finem cefirju za bluze, obleke in srajce, zajamčeno pralnem posteljnem perilu, rdeče ali modro prizastem, oksfordnem blagu najboljše kakovosti, porabnim za moške srajce, v izbornem obeljenem platnu in modrotiskom za kuhinjske predpasnike in domačo obleko.

Ostanki dolgi 6 do 10 metrov zajamčeno brezpoprešni

in zajamčeno barvodržni in najboljše kakovosti. Če blago ne ugaja, se znesek takoj vrne.

Najmanjša odpošiljatev 1 poštni zavoj 40 do 50 metrov po povzetju.

Pozor! Prosim mojega blaga ne pri-merjati z onim od konkurence vredneje ponudenim, ker jaz pošiljam samo najboljše in vrnem za neugajajoče takoj denar.

S. Stein, Nachod,
tkalnica platna in pestrega blaga
Češko.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

4 1/0 / 2/0

kmečki kreditni zavod za Celovško okolico
Pavličeva ulica št. 7

uraduje

ob četrtkih od 1/2 10. do 12. ure in od 1/2 2. do 3. ure,
ob sobotah od 10. do 12. ure.

4 1/0 / 2/0

Društvo jamči za popolno varnost vlog s premoženjem vseh udov.

Lekarnarja

Allein echter Balsam
aus der Schutzensel-Apothek
des
A. Thierry in Pregrada
bei Rohitsch Sauerbrunn.

A. Thierry-ja balzam.

(Postavno zavarovano.)

Edino pristen z redovnico kot varstveno znamko.

Učinkuje proti želodčnim krčem, napihovanju, zasliženju, nerednostim v prebavanju, kašlju, pljučnim boleznim, bolečinam v prsih, hripavosti itd.

Zunanje celi rane, olajšuje bolečine, 12 malih ali 6 podvojnih steklenic ali velika posebna steklenica K 5.—.

Lekarnarja **A. THIERRY-ja** edino pristno

centifolijsko mazilo

sigurno učinkuje proti tvorom, ranam, ranitvam, še tako starim vnetjem. Dva lončka K 3.60. Naročila se naslavlja na lekarno angela variha

A. THIERRY v Pregradi pri Rogatcu.

Dobiva se skoro po vseh lekarnah.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavica K 3.000.000.
Rezervni fond K 300.000.

Denarne vloge od dne vloge
obrestujemo po 4 1/0 / 2/0 do dne vzdiga.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjuje in eskomptuje

izrebane vrednostne papirje in vnovčenje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavotije.

— Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila. —

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spljetu, Trstu in Sarajevu.

Turške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobitek 300.000 frankov. Na mesečno vplač. po K 8.— za kom. Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto. Glavni dobitek K 180.000. Na mesečno vplačanje po K 10.— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.